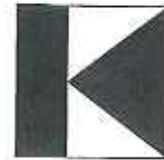

Zpravodaj
KOLPING

6/98

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Prosinec 1998

"Já jsem tě poznal!"

Počátek adventu předkládá svátky adventních svatých, jejichž jména jsou spojena s lidovými zvyky a obyčejí. Slyšíme : "Sv. Mikuláš" a dýchne na nás kus dětství... také sv. Lucie, sv. Barbora a jiní

Když jsem za totality pracoval v jednom Výzkumném ústavě, můj kolega chtěl pro své děti uspořádat mikulášskou návštěvu. Možná se bál, že by někdo mohl vidět vcházet ctihodného biskupa v době dědy Mráze. Proto to zařídil vlastními silami. Ve sklopné se převlékl za Mikuláše, a za čerta se ustrojila tchyně. Role anděla jí nějak neodpovídala.

Děti při spatření nadzemských postav zbožně klekly a poslouchaly z úst Mikuláše své prohlešky provázené čertovským brumláním, s obavou, že letos nic nedostanou. Mikuláš zakončil slovy : "Ale protože děti pomáhaly rodičům - mohly by přece dostat nějaké dárky". A ob-

rátíl se na "čerta-tchyni" a řekl: "Že ano, babičko." Ta jen čertovsky zabrumlala.

Nevím jestli to bylo tím, ale když pak tatínek „přišel“ v civilu domů a předstíral údiv, že už tu byl Mikuláš, malý synek se přitulil a řekl: "Já jsem tě poznal, táto."

Tak si myslím, kéž by každé Boží dítě poznalo a poznávalo nejen svého pozemského ale také i nebeského Otce a svého Zachránce. Kéž by všichni lidé poznávali Krista v každodenním životě. Je zvláštní kolik lidí, podle evangelia, nepoznalo Pána Ježíše - Spasitele. I apoštolové si mysleli, když se objevil u Genezaretského jezera, že je to strašidlo, Maria Magdaléna si spletla po zmrtvýchvstání Krista se zahradníkem. Kleofáš a jeho kolega s pocestným. Mnozí obyvatelé Betléma si spletli malého Ježíše s obyčejným dítětem.

"Zná vůl svého hospodáře a osel svého Pána, ale ty jsi mě Izraelci nepoznal," - čteme v knize Žalmů. Platí to i o novém Izraeli - o lidech dnešních dnů.

Jak je to s námi? Kristus přišel v čase a přijde na konci času. Mezi dvěma příchody je ještě jiný jeho příchod. Kristus k nám přichází v eucharistii, v slově Božím, ale také v událostech, příhodách, setkáních v každodenním životě. Někdy na sebe bere opravdu zvláštní podobu. A protože trpěl, přichází i k nám mnohdy v podobě bolesti a nepřijemnosti. Kéž dokážeme Krista poznat.

„Pane, já jsem tě poznal“, je věta, kterou máme opravdu naplno prožívat a přijímat ve všednostech života. Současně s těžkostí přichází i Boží smla - Boží milost.

Poznávejme Krista také v lidech, kteří potřebují naši pomoc. Buďme, věrní odkazu Adolpha Kolpinga. On nejen že poznal Krista v chudých tovaryších, nezaměstnaných, ale i něco pro ně udělal, a to nejen okamžitou pomoc, ale celý projektový systém, jak předcházet negativním společenským jevům. Tím předstihl svou dobu. A jeho myšlenky a spisy byly později podkladem k vydání papežské encykliky "Rerum novarum" a dalších sociálních encyklik. Svoje myšlenky realizoval a došly uplatnění v mnoha zemích, ještě za jeho pozemského života.

Kéž můžeme o vánocích říci z celého srdce: "Pane já jsem tě poznal a chci tě poznávat i po celý rok i ve svých i Tvých potřebných bratřích a sestřích, v práci v Kolpingově rodině."

To přeji každému z Vás, to přeji Vaším rodinám. Kéž se společně ve vzájemné lásce radujete z Božího příchodu na svět, ze vtěleného Slova, ze zosobněné Lásky, která sestoupila mezi nás a žije mezi námi. Ať o ní nejen slovy, ale i skutky vydáváme svědectví.

Otec Tišek

O Vánocích mají znít koledy, hudba a zpěv z našich úst i z našich srdcí. Každý rok alespoň jedna nová! Naučte se letos třeba tuto:

PASTÝŘSKÁ

(zpívá se na nápěv Rolničky - rolničky - Slova Otec Tišek)

E A E E7
1. Pastýři, pastýři, kdopak vzbudil Vás?
A E Fis H H9
Z nebeské oblohy slyšeli jsme hlas: hej!
E A E E7
Pastýři, pastýři, slyšte blahou zvěst,
A E H E
všeho světa Vykupitel dnes narozen jest.
H9
Pastýři, pastýři, pastýři, pastýři
(podklad: pastýři, pastýři.....)

E A
R: Zvěstujeme Vám, běžte všichni tam,
H H7 E
Kristu Králi pokloňte se, narodil se vám.

A
Otevř srdce své, odstraň z něj vše zlé,
H E H9
odevzdej se jeho lásce, vždyť je to Bůh sám.

2. Andělé, andělé na nás volali,
Sláva Bohu na výsostech - krásně zpívali -(johoho)
na zemi na zemi lidem pokoj všem,
kteří mají dobrou vůli, srdce čisté jen.
R:

3. Proto jsme přiběhli do betlémských skal,
cestu nám ukázal anděl, co nás zval:
Pastýři, pastýři, jděte k Betlému,
Dítě v jeslích naleznete, klanějte se mu.
(bez ref.)

4. Dítě je Syn Boží a Spasitel všech,
u jesliček poklekli jsme, zatajil se dech - všem!
a Matka Maria, Panna čistá jest
proto i Vám oznamujem tu radostnou zvěst.

R2: Zvěstujeme Vám, pojdte všichni tam,
Kristu Králi pokloňte se, narodil se nám.
Otevř srdce své, odstraň z něj vše zlé,
odevzdej se jeho lásce, vždyť je to Bůh sám.

Seminář ve Wendgrebenu

Ve dnech 12.-15.11.1998 se konal další z řady politicko-ekonomických seminářů v Německu, které pořádá Mezinárodní Kolpingovo dílo spolu s nadací Konráda Adenauera.

Chřipková epidemie vykonala své, takže z deseti přihlášených účastníků z naší republiky jsme nakonec odjely čtyři a to ještě zdaleka ne zcela zdravé. Z KR Praha jely Jana s Danou, z Velké Bíteše Petra s Evou. Cestovaly jsme společně a protože cesta byla dlouhá, mohly jsme si hodně povídat. Probraly jsme i aktivity našich Kolpingových rodin, což bylo jistě inspirativní.

Protože jsme nejely přes Berlín, jak nám to doporučovala Dáša, ale přes Lipsko, byly jsme v Zerbstu o dvě hodiny dříve, než nás tam měli čekat pořadatelé. Právě jsme diskutovaly, jak využijeme ony dvě hodiny času, když se k nám připojily dvě účastnice semináře z Maďarska. Jedna z nich nám v poměrně krátké chvíli předvedla, co to je asertivní chování a zařídila nám odvoz. Vezl nás neznámý muž středních let (pan Weiss), z něhož se po cestě vyklubal učitel katolického náboženství (na tomto území Německa žijí pouze 2% katolíků, tak to nebylo jen tak samo sebou), jehož rodiče žili před válkou nedaleko Karlových Varů (všude má Slovan bratra!). Udělal nám malou projížďku historickým Zerstem a odvezl nás až do 20 km vzdáleného Wendgrebenu, a to všechno za odměnu, kterou si uložil v nebi! Celou cestu jsme si povíдали a jen nás mrzelo, že nakonec nepřijal naše pozvání, aby se zúčastnil kulturního programu v rámci semináře.

Na týden se nám splnil dávný sen žít na zámku. Odborná část semináře byla poměrně náročná. Pan Tintelott tam povídal o Kolpingově díle jakožto katolickém sociálním spolku, zajímavou přednášku měla i docentka Dr. Ursula Nothella - Wildfeuer o hodnotách a křesťanské sociální etice a o postavení jednotlivce v rámci společnosti. Jednoznačně největší ohlas měla přednáška bývalého českého velvyslance v Rakousku pana Pavla Jajtnera, rovněž člena Kolpingu. Hovořil, co to znamená být křesťanem v období socialismu a co to znamená v období transformace. Zatímco jiní přednášející hovořili o situaci ve východní a střední Evropě, jak ji znali z knih, pan Jajtner mluvil o tom, co jsme všichni znali ze života, a proto jeho povídání bylo živé a přesvědčivé. Po této pěkné přednášce měl těžkou situaci další přednášející, prof. J. Wiemeyer z Osnabrucku, který se zamýšlel mj. i nad tím, zda by měly být katolické svazy chápány jako konkurence farních společenství.

Důležitý byl i neformální program. Měli jsme možnost seznámit se se spoustou zajímavých lidí z devíti evropských zemí. Účastníků semináře bylo kolem 60 a i když to tentokrát byli většinou lidé středního věku, byli duchem velmi mladí a byla s nimi legrace. Kromě němčiny jsme měli možnost nostalgicky zavzpomínat i na ruštinu, protože tam byli 4 účastníci z Litvy. Zjistili jsme, že nás ta léta studia ruštiny nepoznámala tak, jak by se dalo očekávat.

V rámci semináře jsme také navštívili Kolpingovo vzdělávací centrum v

Magdeburku, kde jsme viděli, jak se mladí lidé učí různým řemeslům (stolaři, zedníci, malíři, kuchaři, švadleny). Bylo to pro nás ujištěním, že Kolpingovo dílo přece jen pořád myslí na ty, s nimiž spolupracoval jeho zakladatel. Také jsme krátce navštívili magdeburský dóm, impozantní gotickou stavbu, kde byla velice zajímavá výstava o transportech Židů a Romů do koncentračních táborů. Myslím, že bychom dnes na tyto události neměli zapomínat.

Zlatým hřebem semináře byla sobotní koncelebrovaná mše svatá. Rakouský generální přezes P. Alfred ji připravil opravdu zodpovědně. Co mohl, nechal na nás. Zatímco jindy se všechno odehrává pouze v němčině, tentokrát dostal každý stát prostor, aby ve své mateřštině zazpíval část ordinaria či píseň. Bylo to všechno dokonale zorganizované, takže vše proběhlo skutečně důstojně a radostně. Otčenáš se postupně modlily všechny země v národních jazycích, takže jsme mohli slyšet slova modlitby Páně devětkrát a to i v pro nás dosti exotických jazycích (litevština, rumunština, maďarština). Při pozdravení pokoje P. Alfred hovořil o tom, že vytvoření pokoje je věc skutečně časově náročná, a vyzval nás a bychom si podali ruku každý s každým a upřímně si ten pokoj popřáli. V tu chvíli jsme všichni cítili, že jsme jedna rodina a že náš Otec shromažďuje a vede své děti. Nezdá se nám v očích zaleskly i slzy, protože mezi námi skutečně působil Pán.

Po mši svaté a po večeři následoval večírek na rozloučenou, kde každá země předvedla něco

svého. Některé národy přivezly i ukázky svých typických likérů. My jsme dokázali to, co se politikům nepodařilo a vytvořili jsme československou skupinu se společným programem, který jsme si předem zodpovědně připravili. Pan Jajtner i tady projevil své vlohy a byl nám skvělým moderátorem i účinkujícím. Mimo jiné se nám podařilo všechny účastníky semináře naučit český kánon: "Náš Puřta uřatý, má ocas uřatý, uřa, uřa, uřa, uřa, uřa, uřa, uřa, uřatý." Podařilo se nám to nacvičit čtyřhlasně a zdálo se, že se píseň všem líbila. Možná by nebylo marné tuto zálibu v češtině u našich zahraničních přátel podporovat. Třeba by se potom naše mateřština prosadila jako mezinárodní jazyk Kolpingova díla a pro našince by odpadly jazykové bariéry

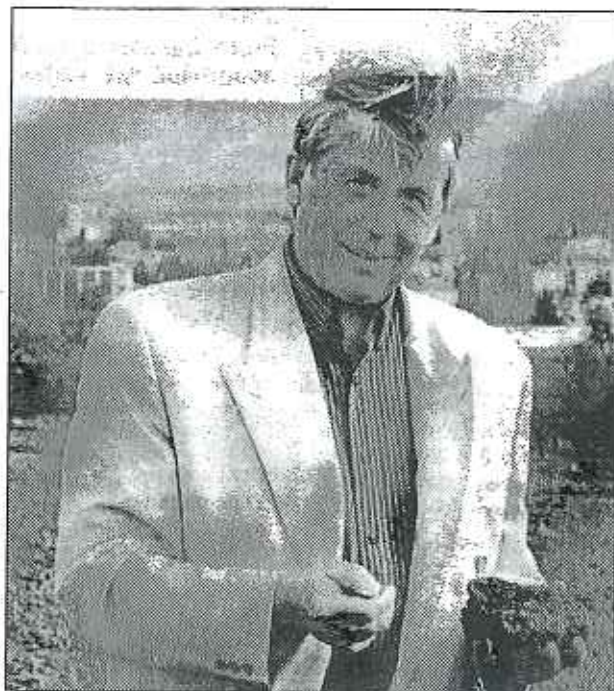
V neděli u snídaně nastalo loučení a to je vždycky těžké. Každý z nás si však odvážel domů spoustu krásných dojmů a vzpomínek.

Eva Lajkeřová, KR Velká Bíteš

Eva Lajkeřová s manželem Tomášem.

Předseda Kolpingova díla Stanislav Bělehrádek pro Zpravodaj

ře letošního roku zvolila nové funkcionáře a členy představenstva, kteří ponесou hlavní zodpovědnost za výsledky naší práce v následujících letech. Jestliže však volby do zastupitelských orgánů našeho státu probíhaly v atmosféře nejistoty, vyplývající z hospodářského poklesu, nálada v Kolpingově díle byla, a nadále zůstává, zcela opačná. Odcházejícím členům představenstva jsme mohli poděkovat za dobré výsledky, kterých jsme v uplynulém období dosáhli, a noví členové se chopili svých funkcí s neskrývanou touhou, aby byli nejméně

stejně tak úspěšní jako jejich předchůdci.

Přesto ani neskrývaný optimismus nám nedovoluje zavírat oči před některými nedostatky. Přál bych si zejména, aby naše činnost byla pravidelnější, abychom se byli schopni setkávat ve větším počtu v častějších intervalech. Nepravidelnost brání větší akceschopnosti, což nás připravuje o ještě lepší výsledky, jichž bychom v řadě oblastí mohli dosáhnout.

Už dávno nezažila naše společnost tolikery různé volby jako tomu bylo v letošním roce. Volili jsme do Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky, volili jsme v komunálních volbách. Vybírali jsme si zástupce, kteří nás budou nejlépe zastupovat v jednání o věcech veřejných. Rozhodli jsme se vzít nebo někteří nevízt na sebe odpovědnost za věci budoucí. Nejinak tomu bylo i u nás v Kolpingově díle. Valná hromada na ja-

Už tradičně se musím zastavit u našich Kolpingových rodin. Trošku mi chybí větší provázanost jejich činnosti. Jednotlivé rodiny by se měly více navštěvovat, účastnit se společně pořádaných aktivit, diskutovat spolu a předávat si zkušenosti. Představuji si to jako větší vzájemné prorůstání členů mezi sebou, doprovázené vzájemnou pomocí, vytvářením pospolitosti a formováním akceschopné síly.

Tvorba naší členské základny není dokončena. S otevřenou náručí uvítáme každého nového zájemce, který se ztotožňuje s myšlenkami našeho zakladatele, Otce Kolpinga, a chtěl by je uvádět do každodenní praxe svého jednání. Chtěli bychom zakládat nové, aktivní samostatné rodiny, které by přinesly nový impuls, nové nápady a nové směry naší činnosti. Tím nechceme zapomínat ani na naše současné rodiny, z nichž řada vykazuje trvale značnou aktivitu. Uvědomuji si, že služba spoluobčanům není vůbec jednoduchá. Práce v Kolpingově rodině je prací navíc, a proto každá, byť sebemenší činnost, si zaslouží naše ocenění a pochvalu. Právě proto si myslím, že při větším množství by se nám pracovalo ještě lépe a naše aktivity by byly viditelnější. Rozšiřování sítě Kolpingových rodin v žádném případě nepovažuji za nárazovou hurá akci, nýbrž za systematický a promyšlený proces, který zaručí, že no-

vé rodiny budou životaschopné a akceschopné. Nejde nám o neuvážený růst členské základny, ale o její posílení a zkvalitnění, tak aby mohla více ovlivňovat dění kolem sebe a oslovovat větší množství našich spoluobčanů. K tomu musíme nalézt odpovídající obětavé a vůdčí typy, které budou schopny se aktivně ve společnosti prosazovat a přitáhnou zájem o své konání.

Aby se uvedené myšlenky staly skutečností, musíme nalézt také ještě větší pochopení, pomoc a podporu u našich duchovních. Ti musí garantovat správnost zaměření naší činnosti spolu s jejím křesťanským duchem. Jedině naše společná práce je zárukou její kvality a přínosu pro všechny, jimž je určena.

Je konec roku a tak nezbyvá než si přát, aby ten rok následující se nesl ve stejném optimismu a spokojenosti jako rok současný. To bude záležet nejen na činnosti členů představenstva, ale také na aktivitě každé Kolpingovy rodiny. K nadcházejícím vánočním svátkům přeji všem Kolpingovým rodinám, aby si v míře vrchovaté užily radosti společné oslavy Kristova narození a současně přeji hodně štěstí, zdraví, klidu, pohody a darů Ducha Svatého do roku 1999.

Váš Stanislav Bělehrádek

Setkání zástupců Kolpingových rodin Žďár nad Sázavou, 28. listopadu 1998

V sobotu 28.11. se do Žďáru nad Sázavou sjelo na 30 zástupců Kolpingových rodin České republiky. V budově Centrálního svazu se konalo pravidelné podzimní pracovní setkání, kterého se zúčastnili zástupci těchto Kolpingových rodin: Starý Plzenec, Nýřany, Žamberk, Věžnice, Brno, Dyjákovičky, Žďár nad Sázavou, Praha 8, Měřín, Svatouch, Kunštát, Velká Bíteš, Tři Studně, Zadní Zhořec a Pikárec.

Na úvod se měl každý účastník zamyslet nad tím, co od tohoto setkání očekává a proč přijel. Nejčastěji zaznívalo:

- více se poznat
- informovat se o činnosti jiných KR
- motivace do další činnosti
- duchovní podpora Kolpingových rodin
- co se připravuje na příští rok
- příjemné setkání naší velké "rodiny"

Poté proběhla rekapitulace uplynulého roku a zhodnocení všech akcí naplánovaných na minulém setkání v roce 1997. Kromě poutního zájezdu do Říma se uskutečnily všechny (Česko-německé dubnové setkání v Smí a letní tábor tamtéž, Relaxační dny v Telnici, Mezinárodní tábor v Holandsku a

Pan Jiří Novák - individuální člen Kolpingova díla z Českých Budějovic přijal naše pozvání do Žďáru nad Sáz.

Setkání zástupců KR). Již zmiňovanou pouť do Říma jsme nyní naplánovali na květen 1999 a uděláme vše pro to, aby se uskutečnila. Dalšími akcemi na rok 1999 jsou opět Relaxační dny, Setkání zástupců KR a asi největším a organizačně nejnáročnějším podnikem příštího roku bude Mezinárodní tábor mládeže (24.-31.7.1999 v Krucemburku), jehož je KD ČR organizátorem. Jelikož při této akci půjde o prestiž KD ČR, byli všichni členové Kolpingových rodin vyzváni k aktivní účasti na organizaci tohoto tábora.

Po tomto bloku následovalo hodnocení uplynulého roku všemi přítomnými.

Nejdříve negativa:

- chybí nám materiály, které by prezentovaly KD ČR
- málo společných akcí (nepracovních),

kde bychom se mohli seznámit se členy živých KR

- více aktivit pro mladé rodiny a seniory
 - více duchovně zaměřených akcí
- Pozitiva:
- dobře připravené akce v Dyjákovičkách ("Za přáteli a za vínem na Jižní Moravu"), na Srní, SEKÁČ '98, Fotbalové turnaje
 - Telnice (Relaxační dny) - ne příliš masová akce, dobrá možnost seznámení se a relaxace
 - Třeboň (Seminář o rodině) - zajímavý program
 - oslava 60-ti let P.Tiška - nádherné společenství
 - možnosti seznámit se se zajímavými lidmi z jiných zemí

Závěr pracovní části obstaraly zprávy z Kolpingových rodin a krátká promluva Otce Tiška.

Po vydatném obědě, který byl pro nás připraven v jídelně Kolpingova díla, pokračoval program přednáškou Evy Lajkepové z Velké Bíteše na téma "Co je to Kolpingovo dílo". Podklady Eva posbírala na semináři v německém Oberhundemu, kterého se v dubnu zúčastnila. Dozvěděli jsme se tak mnoho zajímavého ze života bl. A. Kolpinga, ale také o působení Kolpingova díla v celém světě.

Závěrečná mše svatá v kapli udělala tečku za tímto setkáním "naší velké rodiny".

Michael Kubík

Pan Josef Málek z KR Věžnice se loučí po skončeném setkání v očividně dobré náladě.

Několik vánočních myšlenek

Mudrci vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své poklady a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. (Mt 2, 11-12).

Proč se děťátku klaní věda? Vědou pravdu hledáme, ale vírou se pravdy dopátráme. Dary králů vědy jsou neobvyklé. Zlatem povyšují Syna Božího nad krále, kadidlem nad kněze, myrhou (léčivou bylinou) nad lékaře. Uznávají jeho moc nad veškerou vědou.

Proč říkáme, když žena čeká dítě, že je v požehnaném stavu? Bůh v ní tvoří nového člověka, čili působí něco jako zázrak. Je důležité, jak žena s Bohem spolupracuje. I ona je požehnanou. Na svět přijde nový člen lidské rodiny, nový možný člen křesťanského společenství a přítel Boha i nová možnost mezilidského milování. Nový člen společnosti povoláný k dotváření světa a hledání Božího království. Čím více lidí miluje Boha, tím in-

tenzivnější je ve světě prožívání lásky a svět může být ušetřen mnoha problémů.

Velká je úloha a odpovědnost rodičů. Jejich úloha je božsko-lidská, proto obdrží od Boha co potřebují.

Myšlenky Edity Hradecké
vybral a upravil Otec Tišek

Adventní pozdrav Otce Tiška

Vážení přátelé!

Současně s adventním pozdravem Vám zasilám vánoční píseň a úvod do bohoslužby. Dále Vám také nabízíme soubor Vánočních scének (scénáře) s koledami, které jsou pro Vás k dispozici. Kdo o ně budete mít zájem, zavolejte nebo napište a my Vám je zašleme. Nechť Vám to slouží k radosti o těchto vánočních i příštích.

S přáním prožití krásných vánoč a načerpání Boží milosti od narozeného Ježíše
P. František Tišek Fráňa
duchovní správce Kolpingova díla ČR

Gloria in excelsis Deo...

Radostné prožití Vánoc a požehnaný nový rok přeje

Centrální svaz
Kolpingova díla České republiky.

ŽIVÝ BETLÉM

Rímskokatolícká farnosť Žďár nad Sázavou
 ve spolupráci s Biskupským gymnáziem A. Kolpinga, Orleán Žďár nad Sázavou,
 Kolpingovým dílem ČR, Oblastní charitou Žďár nad Sáz. a KDU-ČSL Žďár n.S.
 Pojdme spolu do Betléma prožít pravé
 tajemství vánoc, do kterého nás uvede

Pondělí 21.12.1998 v 16.00 h.
 náměstí Republiky Žďár n.S.
 Bude připraveno něco teplého na zahřátí.

Kolpingovo dílo České republiky
 Biskupské gymnázium A. Kolpinga
 Střední odborné učiliště A. Kolpinga

Vás srdečně zvou na
 7.společenský

ples

Pátek 8. ledna 1999
 Kulturní dům Žďár n.S., 20.00 h.

K tanci a poslechu hrají
 slovácká dechová hudba SKOROŇÁCI
 a WANDERERS (Brno)
 předtančení STARLET (Brno)

Během večera vystoupí imitátor
 LIBOR PANTŮČEK

Předprodej vstupenek: Po, St, Pá - 14.00 - 16.00 hod.
 Kolpingovo dílo ČR, nám. Republiky 22, Žďár n. Sáz. tel.fax:0616-620207, 21907

Indický misionář Jan Med v České republice

V měsíci říjnu (21.10.) navštívil naši farnost na pozvání Kolpingova díla známý misionář salesián P. Jan Med. Tento dnes již osmdesátiletý jihlavský rodák odešel v útlém mládí do Indie, kde žije a působí dodnes. O své práci, o všech strastech a radostech i o plánech do budoucna hovořil při besedě, která následovala po večerní mši sva-

té, koncelebrované společně s Otcem Ervínem. Zcela zaplněný kostel doslova hltal každé jeho slovo a dlouhotrvajícím potleskem vyjádřili všichni přítomní obdiv a úctu tomuto vzácnému člověku. Je vidět, že i v dnešní době jsou mezi námi velikáni hodní následování.

Michael Kubík

nahoře:

I přes dlouhou indickou odvykací kúru má P. Med stále zlatavý mok rád.

dole:

P. Jan Med sklídl velký potlesk za své poutavé vyprávění.

Vánoce, vánoce přicházejí

Advent a vánoce jsou u nás spojeny s vůní cukroví a, vánočního jehličí, se starostí a shonem jaké koupit dárky a jak připravit vánoční stůl. Z reproduktorů i z úst znějí krásné vánoční melodie mnohé již zcela zbavené vnitřního duchovního obsahu.

Advent je dobou hlubokého zamyšlení o tom jaký mám vztah k Bohu a k lidem. Je to čas proměny lidských vztahů a způsobů komunikace. Kdyby byly hmotné zájmy jen jedinou náplní předvánoční a vánoční doby, pak jsme narozeneho Ježíše nepřijali. Podobáme se jen reklamní prázdné krabici, krásně zabalené do vánočního papíru ...

Kdy vlastně byl první advent a první vánoce? Kdo

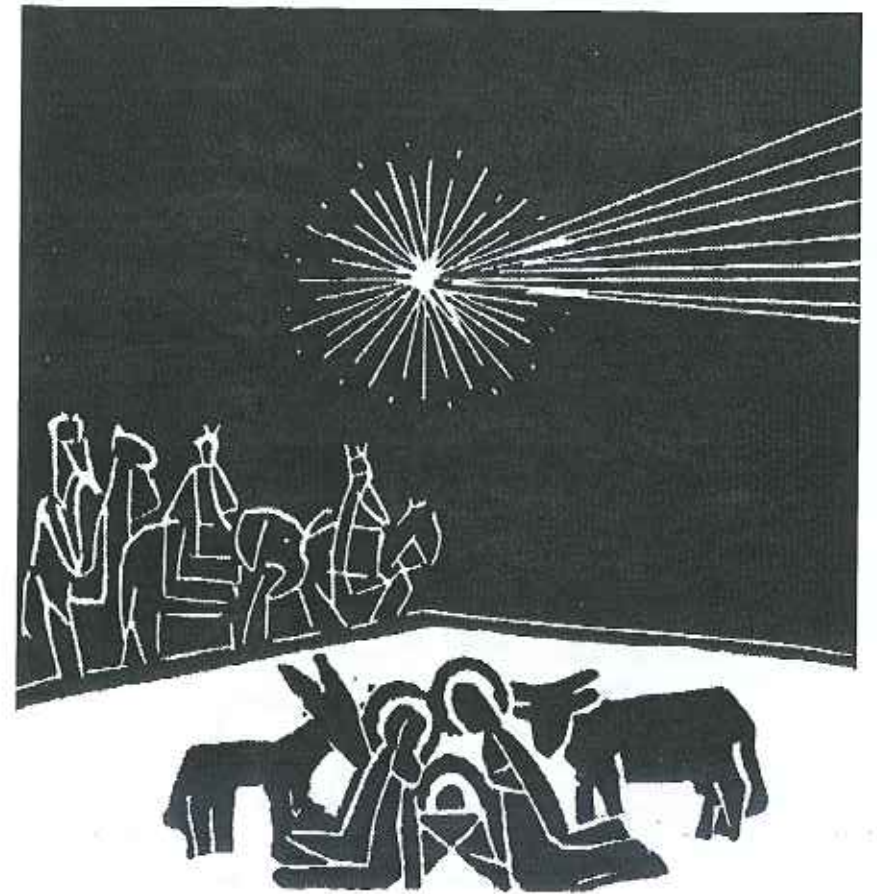
o nich tenkrát věděl? Maria, Josef, Zachariáš, Alžběta, jejich dítě Jan v podvědomí a potom pastýři, mudrci - zpráva se rozletěla do světa.....Dorazila až do naší země až k nám

Pastýřům stačilo uvidět Božské dítě v jeskyni, mudrcům v domě a jejich život byl definitivně do smrti přeměřován. Uděláme si čas v adventu a o vánočních na opravdové vnitřní setkání s přicházejícím a narozeným Spasitelem.

Zamysli se nad tím jak slavila první vánoce Panna Maria a jak se na ně připravovala. Službou a pozorností k druhým, modlitbou (např. Magnifikat - Velebí má duše Pána) a vnímáním Božích poselství.

Otec Tišek

Gloria in excelsis Deo...